

Gyvenimą renovuotame name moteris vadina košmaru:

butą siaubia pelėšiai, butų ūkio atsakymas – „trauka atitinka STR reikalavimus“

2,3 psl.

Ar turim pasirinkimo laisvę, ar priklausom tik nuo butų ūkio malonės?

3 psl.

Sveikųjų ir neįgaliųjų klubo narių meninės fotografijos paroda

6 psl.

Retu Lietuvoje pynimu iš laikraščių leipalingietė Marija Galvanauskienė susidomėjo prieš 13 metų

7 psl.

UAB „Dzūkijos miškas“
Lietuvos miško savininkų asociacijos (LMSA) narė.

PERKAME MIŠKĄ SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI

- Miškotvarkos projektai
- Biržių atrėžimas
- Miško savininkų konsultavimas.

Kreipkitės tel. 8 686 57 593
El. paštas ausra@dzukijosmiskas.lt

Gyvenimą renovuotame name moteris v... butą siaubia pelėsiai, butų ūkio atsakymas – „trauka atiti...

„Po butų ūkio įmonės atlikto patikrinimo - niekas nepasikeitė. Konstatavo, kad su trauka viskas esą gerai. O pelėsis kaip siaubė, taip toliau siaubia mamos butą, gyvenimas tokiomis sąlygomis stipriai atsiliepė jos sveikatai“, - pasakoja druskininkietė Onutė Berškienė, paklausta, kuo baigėsi planuotas savivaldybei priklausančios UAB „Druskininkų butų ūkis“ patikrinimas renovuotame M.K.Čiurlionio g.74 daugiabutyje, kur gyvena jos garbaus amžiaus mama. „Druskonis“ pernai spalį rašė apie tai, kaip O.Berškienė, negalėdama ramia širdimi žiūrėti, kokiomis sąlygomis po atliktos renovacijos M.K.Čiurlionio g.74 daugiabutyje gyvena jos 81-erių metų mama, ėmėsi žygių gelbėti pelėsiais skendinčiame bute besikankančią moterį. Pasak O. Berškienės, lapkričio 7 d. bute apsilankęs butų ūkio įmonės atstovas T.Staskevičius su specialistu iš Vilniaus tepasakė, kad „trauka atitinka STR reikalavimus“, tačiau toks atsakymas jų gyvenimo kokybės nepakeitė: pelėsis bute keroja toliau. Žmonės taip lengvai pasiduoti nesiruošia. „Kreipsimės į Vilnių, tegul įvertina, kaip buvo atlikta renovacija, kas dėl to kaltas ir kaip ištaisyti klaidas dėl ventilacijos“, - sako O.Berškienė.

„Viskas apėję pelėsiu“

O.Berškienės mama – garbaus amžiaus druskininkietė, gyvena prieš kelerius metus renovuoto M.K.Čiurlionio 74 daugiabučio 1-ajame aukšte. „Sunku apsaugoti, kokios čia gyvenimo sąlygos. Visame bute – kambariuose, virtuvėje, vonioje – dėl nuolatinės drėgmės išsivystė pelėsis, nes renovacijos metu taip ir nebuvo sutvarkyta ventilacija. O karštas vanduo iš čiaupo pradeda bėgti, tik nuleidus 2-3 kibirus“, - pernai spalį pasakojo O.Berškienė.

Pasak Kazlų Rūdoje gyvenančios Onutės, pelėsis mamos bute atsirado po renovacijos. „Nuolat vėdiname kambarius, atidarę langus, tik kas iš to? Pelėsiai auga toliau. 81 metų mama sunkiai paeina, vos po kambarį vaikšto, į lauką viena neišeina. Jai butyje padeda sūnus, mano brolis, o aš atvažiuoju kiekvieną mėnesį, nes reikia mamai vaistus išrašyti. Žinokit, situacija žiauri - nuo to pelėsio neįmanoma būti viduje. „Nusivežu į namus jos patalynę skalbti, tai mane net dusina tas pelėsis. Įsivaizduokit, atidarai buto duris, o nuo pelėsio net meta atgal. Mamos butas, kaip sakoma, senos kartos remonto – koridorius ir virtuvė dažyta aliejiniiais dažais. Pasiėmusi atsivežu chemijos, t.y. valymo priemonių, įpilū į kibirą, užsidedu ant šepetio skudurą ir plaunu tas sienas. Jūs pamatytumėte, kas ten darosi – vienas pelėsis. Stalo kojos apipelijusios, sofa, viskas apėję pelėsiu. Net kilimas prie durų apipelijęs“. Tačiau labiausiai, pasak Onutės, neramu dėl mamos sveikatos. Sunkiai vaikstanti moteris, sako ji, beveik neišeina iš namų, visą laiką priversta kvėpuoti tuo

Renovuotas daugiabutis M.K.Čiurlionio g.74

nepakeliamu pelėsio kvapu, dėl alergijos garbaus amžiaus senolė turi didelių problemų su akimis.

Išsikvietė specialistus

Moteris tuomet pasakojo dar apie vieną didžiulę bėdą. „Karštas vanduo bute iš čiaupo pradeda bėgti, tik nuleidus 2-3 kibirus. Ir čia vadinasi gyvenimas renovuotame name?“, - stebėjosi Onutė.

Pasak moters, neapsikentusi tokių mamos gyvenimo sąlygų, ji dar prieš metus skambino į savivaldybės administraciją ir butų ūkio įmonę, prašydama imtis priemonių, kad būtų sutvarkytos ventilacijos angos ir pastatytas vandens siurblys. „Buvo atvažiavęs savivaldybės administracijos atstovas ir trys vyrai iš butų ūkio įmonės. Nuo kaimynės pusės pamatavo sienos drėgnumą ir sakys: „Na, truputį daugoka“. Betgi butas kampinis, kodėl matavo ne nuo kampinės, t.y. lauko sienos? Nuėję į vonią, virtuvę, patys pamatė, kad visur pelėsis. Sakau, nuplau nu sienas, po mėnesio - vėl tas pats. Tai pas jus, sako, nėra gartraukio. Nupirkau tą prietaisą garams traukti. Įstatėm. Bet kad ten nieko netraukia“.

„Viskas taip ir liko pažadais. Sakė, tvarkys kovo mėnesį. Praėjo ir kovas, ir balandis, ir gegužė. Niekas nieko nedarė“, - pasakojo O.Berškienė.

Paklausta, kas buvo atlikta renovacijos metu, moteris pasakojo, jog daugiabučio renovacija prasiidėjo apie 2014-uosius, truko metus. „Buvo senas namas, statytas 1961 metais, vadinama *chruščiovka*. Jį apdailino, sudėjo tą išorės pagražinimą ir tiek. Mamai dar plastikinį langą įstatė. Ji net balkono neturi, nes pirmas aukštas. Tai va čia tokia renovacija buvo. Aš nežinau, kam tada tokia renovacija reikalinga? Mano manymu, juk turėjo būti pakeisti ir radiatoriai? Mums tada atėję žiemą tie specialistai iš savivaldybės ir butų

ūkio aiškino, kad turi pastatyti siurbliuką, kuris varinėtų tą vandens. Aš nesuprantu, kodėl iki šiol tai nepadaryta: ar jau taip brangu, ar taip jau absoliučiai nėra noro, ar čia taip žiūrima į senus žmones? – stebėjosi O.Berškienė. - Bandžiau prisibelsti iki valdžios, internete rašiau – jokio atsakymo. Mamai, kaip pensininkei, už renovaciją mokėti nereikia. Suprask, jei valdžia už tave moka, tai žmogus turi tylėti? Bet kaip tylėti, jei mama kosi, jai akys operuotos ir nuolat ašaroja, nuo uždegimo nuolat vaistus perkam? Nuo spaudimo ji beveik saujom geria vaistus, dar ir dėl akių vaistus vartoja, dabar dėl to kvėpavimo pelėsiu jau ir nuo dusulio reikia vaistų“.

Butų ūkio atsakymas

UAB „Druskininkų butų ūkis“ projektų administravimo vadovas Tomas Staskevičius, pernai spalį atsakydamas į redakcijos klausimus, aiškino, jog namo atnaujinimo (modernizavimo) metu visi ventilacijos kanalai buvo išvalomi ir dezinfekuojami, kaip buvo numatyta butų savininkų patvirtintame investicijų plane bei parengtame techniniame darbo projekte. „Namo renovacijos metu apie šių darbų įvykdymą buvo surašytas aktas. Yra suprantama, kad ypač po renovacijos 2-3 metus (namo renovacija baigta 2015 m. rudenį), yra juntama liekamoji „statybinė“ drėgmė, ir todėl šiuo laikotarpiu yra būtina aktyvi buto ventilacija atidarant langus, kad būtų oro pritekėjimo užtikrinimas, kuris po to ištraukiamas per natūralios ventilacijos kanalus. Tokiu būdu suaktyvinama ventilacija bute. Butuose drėgmė didina didelius kiekius auginamųjų augalų, vandens garai verdant bei naudojantis dušu, džiovinant skalbinius ir kt. Šiai drėgmei pašalinti yra būtina aktyvi buto ventilacija, atidarant 2-3 kartus per dieną po 10-15 min. pla-

čiai langus. Tai privalo daryti tiek šio buto savininkė, tiek visi daugiabučių namų butų savininkai, kurie butuose nėra įsirengę papildomų priemonių oro pritekėjimui į butą“, - tuomet nurodė A.Staskevičius. Pasak jo, UAB „Druskininkų butų ūkis“ atstovui šiame bute apsilankius spalio 10 d., buvo užfiksuota tokia situacija: „tyro nevedintos patalpos tvaikas (bute gyvena 80 metų moteris), ventilacijos grotelės vonios patalpoje „apaugusios“, taupumo sumetimais vonioje pastoviai laikomas sklindinantis kibiras vandens (neuždengtas), kuris pastoviai garuoja, ant plastikinių lentelių lubų vonios patalpoje matosi pelėsis. Dar pelėsio pėdsakai matosi ir ant sienos buto kambarielyje, kuri nėra lauko siena, o ribojasi su kaimyniniu butu. Tai parodo, kad pelėsis atsirado ne nuo lauko sienų (kurios renovacijos metu apšiltintos) peršalimo ar perdrėkimo, o pelėsis atsirado nuo netinkamo patalpų eksploatavimo. Atsukus karšto vandens čiaupą, karštas vanduo pradėjo bėgti tą patį momentą“. Butų ūkio atstovas tuomet išsakė savo poziciją, kad „esanti buto situacija nėra namo atnaujinimo (modernizavimo) metu atliktų darbų pasekmė, o tai yra netinkamos buto antisanitarinės būklės rezultatas“. Esą namo atnaujinimo (modernizavimo) metu buvo atlikti visi tie darbai, kuriuos patvirtino butų savininkų dauguma (daugiau kaip 60 proc.) ir kurie buvo numatyti patvirtintame investicijų plane bei techniniame darbo projekte.

Vėl rodė pelėsiais apaugusias sienas

Buto savininkės dukrai kreipusis į žiniasklaidą, „Druskininkų butų ūkis“ nurodė, kad bendrovė papildomai užsakė ventilacijos kanalų traukos patikrinimą šiame

bute, kuri turėjo būti atlikta iki lapkričio 1 d.

„Atėjo tikrinti tos ventilacijos ir pasakė, kad atsieit ta ventilacija traukia. Bet pažiūrėkit, koks pelėsis visame bute! Tame patikrinime dalyvavęs butų ūkio atstovas susinervino, kai pradėjau filmuoti tą jų apžiūrą. Iš pradžių ėmė aiškinti, kad neva butas netvarkingas, esą reikia sanitarijos. Sakau, gal jūs iš dangaus iškrite, nežinot, kaip šandien gyvena seni žmonės? Mamai 81 metai, remontas darytas nežinia kada, ji pustrėčio šimto eurų negauna tos invalidumo pensijos. Aš pati turiu problemų su sveikata, kiek galiu, tiek padedu, nuperku vaistų. Apie kokius remontus gali eiti kalba? – apie lapkričio 7 d. vykusį patikrinimą pasakojo O.Berškienė. – Rodžiau jiems vėl buto sienas, pelėsiais apaugusias stalų kojas, supelijusius kilimus. Pasakojau, kad visą pelėsį nuvalai, o po kelių savaičių vėl viskas tas pats. Mamai akys operuotos, tik susileidžia nuo alergijos vaistus, praeina dvi dienos, ir vėl reikia leisti vaistus. Tas pelėsis ten visus papjaus“.

Paklausta, ar patikrinimo metu išsiaiškino priežastį, kodėl butą šitaip siaubia pelėsis, moteris sakė supratusi štai ką. „Kada darė renovaciją, jie turėjo pasakyti žmonėms ir paaiškinti, kad, norint, jog „kvėpuotų“ namas, po kiekvienu langu turi būti padaryta ventilacinė anga. Po kiekvienu langu – nesvarbu, vienas ar šeši langai bute. Bet, darant renovaciją, tas nebuvo akcentuota. Jie gyventojams uždavė du klausimus – norit pigiai ar brangiai? Na tai kas nori brangiai? Žmonės pasakė – pigiai. Ir dar parašus iš žmonių paėmė, kad sutinka. Žmonės dorai ir nežinojo, kas ten ir kaip bus, - pasakojo O.Berškienė. - Tas ekspertas iš Vilniaus paaiškino, kokią išeitį mato dabar. Sako, paimkit, prasipjaukit skylutes lango rėme, įsidėkit ventilacines grotelės, kad kvėpuotų. Nes anksčiau, kai statydavo butus, langai būdavo su orlaidėmis šonuose, o dabar gi nieko nėra. Aklinau užsandarinti esame. O kad ir vėdinti – dabar šaltos dienos, mama palieka ventilaciją tik minimaliai. Bijo gėles nušaldyti, be to, ir kambariuose nėra taip jau šilta. Ji ir taip nuolat vėdina kambarius, virtuvę nuolat atidarytas langas, jei verda, kepa“.

Pasiūlė pasikeisti butą

Pasak moters, ją nustebino tikrintojų reakcija, pamačius, kad ant virvės kambarį padžiauti keli mamos rūbeliai. „Čia džiauti negalima!“ – sušuko. Bet, palaukit, mes neturim jokio gyvatuko, tai kur mums džiauti? Į lauką neneši džiaustyti, nes ten ir virvių nėra, nutrauktos, o be to, žiemą gi šalta, kiek ten tie rūbai džius? Jie viską „nurašė“ ant to, kad neva bute drėgna. Kai pasakiau, kad mes nusipirksim tuomet tas ventilacines angas po kiekvienu langu, tas butų ūkio atstovas iškart užprotestavo – net negalvokit, niekas jums ne-

adina košmaru: nka STR reikalavimus“

leis keist fasado, čia neva bus savi- valė ir turėsit mokėti baudą! Tas ekspertas ir sakys – tai ką jiems daryti? O jis: O koks mano reikalas? Aš, sako, kai manęs netenkino bu- tas, kitam rajone naują butą nusi- pirkau, ir man negresia joks pelė- sis, - prisiminė O.Berškienė. - Na, tada jau aš neištvėriau. Tai ką, sa- kau jam, dirbdami butų ūkyje ir re- novuodami senukams daugiabu- čius, turėjot iš ko naują butą nusi- pirkti? O iš ko mano mamai dary- ti, kuri gyvena tame pačiame bute daugiau kaip 50 metų? Tai, sako man, keiskitės butą. O kur tu rasi tokį durnių? Juk visi Druskinin- kai žino, kad visi šitie namai yra suplėkė. Ypač pirmuose aukštuo- se“.

Moteris, pasak jos, ir toliau be- viltiškai kovoja su jos mamos butą apgulysiu pelėsiu: „Atvažiuosiu netrukus pas mamą ir vėl turėsiu viską šveisti, nes neįmanoma ra- miai žiūrėti į jos kančias. Foteliai seni, mėnuo laiko tepraėjo - visur pelėsis. Stalo kojoms apaugusios pe- lėsiu, sienos po tapetais. Ne į lau- ko pusę, bet į kaimyno pusę, vidi- nė siena visa nuklota pelėsiu“.

Ar patikrinimo metu buvo pri- imtas koks nors sprendimas, kaip palengvinti senolės gyvenimą? „Tas ekspertas iš Vilniaus davė pasirašyti, kad ventiliacijos trauki- mas normalus. Aš nepasirašiau, nesutikau. Su tuo butų ūkio atsto- vu buvo sunku bendrauti – ėmė karščiutis, sakau, jei šitaip su žmonėmis kalbėsit, bus negerai, - pasakojė O.Berškienė. - Purkštau- damas išlėkė pro duris, kažkam skambino telefonu. Dar ėmė aiš- kinti, kad mums neva švaros ko- misiją iškvies. Lyg mes būtume kažkokie nevalos. Sakau, jūs gėdos turėkit, pažiūrėkit, kokios mamos akys, vežioju ir vežioju ją į „Pelė- dą“, kiekvieną kartą reikia mokė- ti. Jei būtų normaliai iširtos sąly- gos dėl „nekvėpuojančio“ buto, tik- rai, manau, rezultatas būtų aiškus, kad tokiomis sąlygomis negalima gyventi. Žinokit, pasijaučiau tikrai nejaukiai, atrodo, kad būtų kalbė- jęs kaip su kokia šiukšle. Tuo tas butų ūkio įmonės atliktas patikri- nimas ir baigėsi. Susinervinę sėdo į savo autobusiuką, ir nuo tos die- nos tylu ramu. Niekas nieko“.

Problema – oro pratekėjimas

„Redakcijos žiniomis, lapkričio 7 d. turėjo būti patikrintas reno- vuoto daugiabučio M.K.Čiurlionio g.74 buto ventiliacijos oro srautų judėjimas. Situacija, pasak šiame bute gyvenančių žmonių, iki šiol nepasikeitusi ir problema dėl pe- lėsio neišspręsta. Ką butų ūkio įmonė žada imtis ir kada konkre- čiai sutvarkys minėtą statybos bro- ką dėl patalpų ventiliacijos M.K.Čiurlionio g.74 daugiabuty- je? Kodėl renovacijos metu po kiekvienu langu nebuvo sumon- tuotos ventiliacinės angos? Kodėl gyventojams, kaip išeitį kovai su pelėsiu pasiūliusiems įstatyti to- kias ventiliacines angas po kiek- vienu langu, dabar buvo atsakyta,

kad to daryti nebus leista?“ – „Druskonis“ praėjusią savaitę pa- klausė savivaldybei priklausančios UAB „Druskininkų butų ūkis“. Bendrovės atsakyme nurodyta, kad jos paaiškinimai dėl pelėsio, jo atsiradimo priežasties ir namo atnaujinimo (modernizavimo) įta- kos pelėsiui buvo spausdinti spa- lio mėnesio publikacijoje. „Minė- tame bute lapkričio 7 d. atestuota įmonė atliko ventiliacijos kanalų oro srautų matavimus ir pateikė iš- vadą: „trauka atitinka ST reikala- vimus“. Namu atnaujinimo (mo- dernizavimo) darbai yra atlikti pa- gal techninį darbo projektą. Kaž- kokios jūsų minimos angos po lan- gais projekte nenumatytos ir nei- renginėjamos“, - savo atsakyme nu- rodė UAB „Druskininkų butų ūkis“.

„Kokią išeitį būtų galima pasi- ūlyti žmonėms, atsidūrusiems štai tokioje situacijoje po daugiabučio renovacijos? Druskininkietė O.Berškienė iš pokalbio su jumis suprato, jog bute reikėtų sumon- tuoti ventiliacijos angas kiekviena- me lange“, - „Druskonis“ paklau- sė ventiliacijos kanalų oro srautų matavimus O.Berškienės mamos bute atlikusio visuomenės sveika- tos priežiūros įmonės UAB „Frei- ga ir partneriai“ gamybos direkto- riaus Viliaus Freigofa. „Po reno- vacijos žmonės turi sandarias du- ris, per jas oras nebepatenka, pa- keičiami langai, uždengiamos vi- so namo siūlės, kur namas buvo kiauras, butas tampa kaip vakuu- mas, į jį oras nepatenka. Oras pa- tenka tik tuo atveju, jei yra koks nors oro pratekėjimas. O jeigu oras nepatenka, tai automatiškai ir ne- išeina iš to buto, - minėjo V.Frei- gofas. – Virš lango yra balta plasti- ko ertmė - 5-7 cm rėmas, jame lan- gininkai įmontuoja tokias groteles, kurios, esant šalčiui, užsidaro, kai šilčiau - atsidaro. Tada gaunasi oro pratekėjimas. Kitu atveju tiesiog reikėtų laikyti pravertą langą. Daž- niausiai statomos ventiliacinės an- gos virš lango ar šone. Statybinin- kai šiuo metu įvairiai daro: mon- tuojama kažkas panašaus į mini- rekuperatorius. Nuo praėjusių me- tų jau nebegalima daryti daugiabu- čių renovacijos projektų, kur nėra tinkamos ventiliacijos, oro prate- kėjimo, o anksčiau dar buvo gali- ma. Buvo daroma dėl to, kad žmo- nės nori sutaupyti pinigų, nes gręžti angas sienose – jos kainuoja, žmo- nės dažnai pasako, mums per bran- gu, o paskui skundžiasi, kad nėra traukos. Nežinau, kur čia proble- ma – gal žmonių nesupazindini- me, dėl ko tai yra daroma?“. Pa- klaustas, ar, statant groteles (orlai- des) plastikiniame lange, reikia kažkieno leidimo, V.Freigofas sa- kė manęs, kad, darant lange, ne- reikia niekieno leidimo, bet jei da- ryti oro pratekėjimą ir gręžti sky- les sienoje bei ten montuoti oro pratekėjimo groteles, tuomet, jo manymu, tikriausiai reikėtų butų ūkio pritarimo. Ventiliacinių or- laidžių montavimas plastikinių langų rėmuose, pasak jo, nėra su- dėtingas – kainuoja apie 40 eurų.

„Druskonio“ inf.

POLICIJOS ŽINIOS

MOTINA APSINUODIJO ALKOHOLIU

Sausio 21 d., apie 20 val., nuosa- vuose namuose Leipalingyje ne- blaivi 35 metų moteris neprižiūrėjo vaikų ir vis kalbėjo apie mirtį. Dėl apsinuodijimo alkoholiu ji paguldyta į ligoninę, o namuose buvę maž- mečiai vaikai – 8 metų berniukas ir 11 metų mergaitė perduoti 57 me- tų kaimynei.

NEBLAIVUS RĖŽĖSI Į MEDĮ

19-metis druskininkietis M. M., ap- svaigęs nuo alkoholio (nustatytas 2,21 promilės girtumas), sausio 20 d. vidurnaktį vairavo automobilį

Audi 100 Avant ir neatsižvelgė į kelio bei meteorologines sąlygas. Prie Gardino g.5 nesuvaldęs automobilio jis nuvažiavo nuo kelio ir atsitrenkė į medžius. Eismo įvykio metu buvo apgadintas automobilis, tačiau žmo- nės nenukentėjo. M. M. buvo užda- rytas į Druskininkų PK laikino sulaikymo patalpą.

ŠALIKELYJE APTIKO VYRO LAVONĄ

Sausio 18 d., apie 11 val. 30 min., Leipalingio sen., Drapalių k., Žvyro g., 46 metų vyras šalia kelio rado vy- ro kūną, ant kurio išorinių smurto žy- mių nerasta. Įvykis tiriamas.

ARTIMŲJŲ SMURTAS

Sausio 18 d., apie 9 val., Druskinin- kuose, V. Krėvės g., 24 metų jau-

nuolis smurtavo prieš savo 47 me- tų tėvą. Sūnus buvo uždarytas į PK laikino sulaikymo patalpą. Sausio 11 d., apie 14 val., Leipalingyje, Vytauto g., 32 metų moteris smur- tavo prieš savo 37 metų sugyventi- nį. Sausio 17 d., apie 21 val. 30 min., Kaune kilusio žodinio konflikto metu 40 metų tėvas smurtavo prieš savo 14 metų dukrą, gyve- nančią Druskininkuose. Rankų ku- mščiais smurtautojas sudavė mer- gaitei ne mažiau kaip dešimt smūgių į įvairias kūno vietas ir spruko iš namų. Nukentėjusiajai nustatyta kraujosrūva ant kairiojo peties. Pradėtas ikiteisminis tyri- mas. Tėvui už tai gresia bauda, areštas arba laisvės atėmimas iki dvejų metų.

Ar turim pasirinkimo laisvę, ar priklausom tik nuo butų ūkio malonės?

Neseniai druski- ninkietis, nepa- norėjęs viešai skelbti nei savo vardo, nei pavardės (redak- cijai tai žinoma) pateikė „Druskoniui“ savo straips- niuką, pavadintą „Pasipini- gauti vardan „kilnaus tikslo“ arba atgal į kolūkius“, kuria- me kelia vandens tiekimo ir apskaitos Druskininkų dau- giabučiuose namuose proble- mas. Jas paviešinti apsi- sprendė, kai gavo UAB „Druskininkų butų ūkis“ ad- ministracijos pranešimą, kad jo daugiabučio namo butuo- se bus keičiami šalto ir karš- to vandens skaitikliai, todėl gyventojai turi sudaryti sąly- gas bendrovės darbuotojui darbo metu tai padaryti arba tam suderinti abiems pusėms patogų laiką.

„Vyresnio amžiaus druskinin- kiečiai dar prisimena, kad soviet- mečiu ir iki 1995 m. vanduo į daugiabučius namus buvo tiekiamas pagal normatyvus vienam žmogui. Buto vandens sunaudo- jimo norma priklausė nuo jame priregistruotų žmonių skaičiaus, - rašo Druskininkų daugiabučio gyventojas. - Nuo 1995 m. dau- guma daugiabučių gyventojų, ku- rie nenorėjo už vandenį mokėti pagal normatyvus, savo pastan- gomis ir lėšomis įsirengė van- dens skaitiklius. Jiems kas 6-eri metai turėjo būti atliekama me- trologinė patikra. Nuo 1995 m. iki 2010 m. daugiabučių gyven- tojai naudojos tais skaitikliais. 2010 m. nuosavus skaitiklius daugiabučiuose Druskininkų bu- tų ūkis pakeitė naujais jam pri- klausančiais. Gyventojų vandens skaitikliai buvo palikti butų sa- vininkams, kadangi jiems reikė- jo atlikti metrologinę patikrą.

Nuo 2010 m. iki 2017-ųjų daugiabučiuose namuose buvo naudojamosi tais skaitikliais ir pagal normatyvą. 2017 m. rugsė-

jo 25 d. ūkio ministras savo įsa- kymu Nr.4-553 vandens skaitik- lių metrologinės patikros 6-erių metų laikotarpį sutrumpino iki 4-erių metų. Taigi atėjo laikas at- likti 2010 m. butų ūkio sumon- tuotų vandens skaitiklių patikrą, nors jos terminai pagal reikala- vimus buvo jau du kartus pradels- ti. Užuo organizavusi butų savi- ninkų demontuotų ir UAB „Druskininkų butų ūkis“ pri- klausiusių vandens skaitiklių metrologinę patikrą, bendrovė siūlo ir keičia juos naujais van- dens skaitikliais su nuotolinio skaitiklio rodmenų nuskaitymo funkcija. Neva taip bus geriau pensininkams ir neįgaliesiems, nes nereikės patiems deklaruotų skaitiklių rodmenų. Už juos nu- tolinio nuskaitymo būdu dekla- ruoti butų ūkio bendrovė.

Daugiabučių gyventojai, kurie neturi metrologinės patikrintų vandens skaitiklių, nenori šios paslaugos, nusiperka naujus van- dens skaitiklius ir nori 2010 m. sumontuotus skaitiklius pasi- keisti savais. Tačiau juos „Drus- kininkų butų ūkio“ darbuotojai gašdina, neva, jei pačių gyvento- jų nusipirkti ir sumontuoti van- dens skaitikliai bus be nuotoli- nio rodmenų nuskaitymo funk- cijos, bus skaičiuojami papildomi procentai nuo normatyvo. Mano žiniomis, vandens norma- tyvas, kurį pastaruojų metu ben- drovė „Druskininkų vandenys“ taiko pagal vidutiniškai suvarto- tą jo kiekį vienam gyventojui per mėnesį, šiuo metu yra 2, 13 kub.m, o šilto (karšto) vandens normatyvas, kurį skaičiuoja „Li- tesko“ Druskininkų filialas vien- nam gyventojui per mėnesį, yra 2,852 kub.m.

Norisi paklausti, ar mes taip gerai gyvename demokratinėje ir klestinčioje valstybėje, kurios visi gyventojai (ypač pensininkai, ne- įgalieji ir kiti, esantys žemiau skurdo ribos) turi pasirinkimo laisvę ir gali taip taškytis pini- gais? Juk 1995 m. gyventojų nu- sipirkti ir 2010 m. butų ūkio pa- keisti naujais vandens skaitikliai mums vis dėlto kainavo. Jų pa-

tikra daugiau nei 50 proc. jų ver- tės tikriausiai nekainuos? Atli- kus metrologinę patikrą, jie dar gali tarnauti daug metų.

Gyventojams smalsu, kokio- mis lėšomis „Druskininkų butų ūkio“ bendrovė perka vandens skaitiklius su rodmenų nuotoli- nio nuskaitymo funkcija? Kokia vieno skaitiklio su rodmenų nu- tolinio nuskaitymo funkcija kai- na? Kiek jo vienetas kainuos gy- ventojams?

Labai panašu į sovietmetį, kai iš žmonių buvo prievarta atimta žemė ir jie suvaryti į kolūkius, kur priklausė nuo brigadininko ar kolūkio pirmininko malonės. Mes gi dabar priklausom nuo bu- tų ūkio bendrovės malonės. Pa- sipinigauti vardan „kilnaus tiks- lo“ arba atgal į kolūkius?“.

Paaiškinti druskininkiečio laiške keliamas problemas „Druskonis“ kreipėsi į UAB „Druskininkų butų ūkis“ admi- nistraciją. Gavome štai tokį UAB „Druskininkų butų ūkis“ administratorės Nijolės Miliu- vienės atsakymą: „Informuoja- me, kad vadovaudamiesi LR Ši- lumos ūkio įstatymo 15 str. 1 ir 2 punkto nuostatomis 75 dau- giabučių namų butų ir kitų pa- talpų savininkai pasirinko UAB „Druskininkų butų ūkis“ karšto vandens tiekėju. Vykdamas įstatymo nuostatas, pasirinktas karšto vandens tiekėjas įrengia vartotojui suvartojamo karšto vandens atsiskaitomuosius ap- skaitos prietaisus, juos prižiūri ir atlieka patikrą.

Norime informuoti, kad Ši- lumos ūkio įstatyme 16 str. 4 punk- te yra nustatyta, kad karšto van- dens tiekėjas šio įstatymo 15 str. 2 dalyje, nustatytu atveju, esamas tiekėjas, įrengia vartotojo bute ar kitose patalpose karšto vandens apskaitos prietaisus tiekimo – vartojimo ribos vietose.

Apskaitos prietaisų įrengimo, priežiūros ir patikros sąnaudos įtraukiamos į karšto vandens ap- skaitos prietaisų aptarnavimo mokestį“. „Druskonio“ inf.

„Turėjau vieną iš imliausių fotografija besidominčių jaunimo grupių“

Virginijus SUTKUS,
dailininkas, dailės pedagogas

Prieš kelias dienas, klausiant vienos radijo stoties, teko išgirsti įdomią statistiką – pasaulyje kasdien per 2 minutes padaroma daugiau fotografijų nei per visą 19-ąjį šimtmetį. Nuo fotografijos atsiradimo praėjo daugiau kaip 190 metų. XIX-ojo amžiaus trečiojo dešimtmečio pabaigoje žingėdaus ir atkaklaus išradėjo prancūzo J.N.Niepc'e'o išrasta fotografija stebėtinai greitai pasiekė ir Lietuvą. Nuo to laiko fotografavimo technika nuolat iki šiol plėtojama. Fotografavimo procesas tampa vis paprastesnis, smagesnis ir labiau prieinamas. Mus supa gausybė įvairiausių atvaizdų. Daugybė nuotraukų padaroma mobiliuosiuose telefonais. Didelė dalis nuotraukų taip ir lieka kompiuterių standžiuose diskuose, telefonų kortelėse, švysteli socialinio tinklo puslapiuose ir pasineria užmarštin.

Nežiūrint į visa tai, susidomėjimas fotografija ir fotografavimo procesu, atrodo, neslopsta. Įdomu ir tai, kad šioje skaitmeninių technologijų eroje atsiranda besidominčių senąja, klasikine fotografija, kurios tradicija tęsiama susirastais ar pigiai įsigytais senutėliais juostiniais fotoaparatais. Praėjusių metų pavasarį į mane kreipėsi grupelė jaunuolių, susibūrusių į sveikųjų ir neįgaliųjų klubą „Erzon“, prašydami praveisti fotografijos užsiėmimus, patobulinti fotografavimo įgūdžius. Bendraujant su Druskininkų šeimos paramos centru, fotografijos užsiėmimai vyko kartą per savaitę nuo birželio iki pat gruodžio mėnesio. Užsiėmimų metu bendraujant, diskutuojant, fotografuojant, aptariant laisvu laiku darytas nuotraukas, mes daug sužinojome ne tik apie fotografiją, bet ir vieni apie kitus. Kartu praleistas laikas neprailgo, o ir nuotraukų susikauptė ne vienas storas aplankas. Aptarinėdami užfiksuotus vaizdus, sutarėme, kad dalį jų verta parodyti viešumoje – suorganizuoti fotografijų parodą.

Džiaugiuosi, kad jaunuoliai atsakingai ėmėsi parodos formavimo reikalų, atrinkdami nuotraukas eksponuoti, peržiūrėjo jų gausybę, buvo reiklūs sau ir draugams, rūpinosi parodos plakatų, kvietimų kūrimu, spausdinimu, aktyviai dalyvavo kuriant parodos erdvę viešojoje bibliotekoje. Dalyvaujant miestiečiams, artimiesiems, besidomintiems fotografija ir kultūra, klubo „Erzon“ narių fotografijos darbų paroda atidaryta viešojoje bibliotekoje sausio 23-ąją.

Tie, kurie į parodos atidarymą atėjo su išankstine nuostata, gal kiek ir nustebo, nes pamatė ne tai, ko tikėjosi. Parodoje mažai tradicinių, įprastų peizažų, lengvai atpažįtamų vietų.

Bet koks kūrinys neatsiejamas nuo autoriaus. Atmintin įstrigo kažkieno parašyti žodžiai - „Mėnininkas negali sukurti didingos kūrinio už save patį“. Norėčiau trumpai apibūdinti, kokius pažinau šios parodos autorius.

Inga Varkalaitė – svajotoja, romantikė, viena iš aktyviausių „Erzon“ klubo dalyvių, nuoširdžiai įsijaučianti į fotografavimo procesą.

Druskininkų sveikųjų ir neįgaliųjų klubo „Erzon“ nariai, fotografijos projekto dalyviai, su vadovu, dailininku Virginijumi Sutkumi parodos „A.J.I.E.R.I.V.E.“ atidaryme Druskininkų viešojoje bibliotekoje

„Transformacija“
Ingos VARKALAITĖS nuotr.

„Laiko ratas“
Irmanto DAILYDĖS nuotr.

„Link draugų“
Veslavo ALEKSANDROVIČIAUS nuotr.

„Gimstanti pradžia“
Roberto ŠIMONIO nuotr.

są. Išties valandas klajodama po Druskininkus, Inga sukūrė išties ciklą puikių žiemos fotografijų. Įdomiausias šio ciklo nuotraukos - „Ateinanti šviesa“, „Žiemą laukiu pavasario“. Inga mėgsta eksperimentuoti, yra pastabi, kantri, ieškodama geriausio kūrybinio sprendimo. Tyrinėdama savo, draugų veidus, Inga sukūrė ir įdomių portretų - „Dvigubas aš“, „Tikrasis veidas“.

Emilija Miliauskaitė – greita, imli, aktyvi, pozityviai mąstanti, komandai padedanti išlaikyti gerą nuotaiką. Taupiomis išraiškos priemonėmis, vykusiai panaudojant kompoziciją ir šviesos kryptį, Emilijai pavyko įdomiausiai užfiksuoti dažną mūsų susitikimų vietą

(„Susitikimo vieta“).

Veslav Aleksandrovič – mažiausiai kalbantis, bet labai originaliai mąstantis, gerą kadra sugėbant, tiesiog sau po kojomis. Veslavas nuolat stebintis, ieškantis ir atrandantis, savitu, išraiškingu stiliumi fiksuojantis įvairius reiškinius, tarpusavio santykius, gamtos ir žmonių nuotaikas, savo nuotraukomis įrodantis, kad galima į kasdienes vaizdus pažvelgti naujai, o nuotraukos vaizdo kokybei nebūtina brangi technika. Veslavas reiklus tiek kadro kompozicijai, tiek daugiaprasmiams nuotraukų pavadinimams - „Žemyn į aukštumas“, „Gyvenimas ant metalo“, „Link draugų“.

Robertas Šimonis - aktyvus įvairių projektų autorius, iniciatorius. Studijuodamas filosofijos mokslus Vilniuje, artimai bendravo su filosofu, profesoriumi A.Šliogeriu, kuris taip pat yra paviliotas fotografijos. Robertas nuoširdžiai džiaugėsi fotografijos procesu bei draugų pasiekimais, fikso darbu užsiėmimų metu. Turėdamas didelę fotografavimo patirtį, mokėdamas valdyti profesionalią fotografijos techniką, parodai pateikė nuotraukas, kurių kokybe nesistengė nusteblinti. Pateikė išraiškingas ir sumaniai komponuotas fotografijas. Išskirtinis Roberto bruožas, labai svarbus fotografui, – išsitraukti fotoaparata tinkamiausiu laiku, kai nickam kitam tai nerūpi. Taip bu-

vo sukurtas kadras, pavadintas „Gimstanti pradžia“, kai šiek tiek parežisavus ir originaliai pritaikius šviesos šaltinį, užfiksuotas smagus draugų susitikimas.

Irmantas Dailydė – labai atsakingas, pareigingas, greitai perprantantis naujas technologijas, paslaugus, mokantis išklausti, surandantis tinkamus žodžius, kai reikia patarti, reiklus sau ir aplinkiniams. Kiekviena parodai pateikta Irmanto nuotrauka - išjaušta, apmąstyta, originalios kompozicijos. Atidus Irmanto žvilgsnis pastebi ir fiksuoja subtilias gamtos nuotaikas („Dangaus monologas“), atranda natūralioje aplinkoje sudėliotus natūrmortus („Pinklės“), pastebi švelnius spalvinius derinius, įdomius paviršius. Dip-tiche „Tiesa slypi kažkur anapus“ iš pažiūros paprasčiausia aprūpėjusi siena virsta žėrinčiais aukso luitais!

Edgaras Maksimavičius - pasižymintis gera nuotaika, humoro jausmu, ypatingu kruopštumu, atkaklumu, išradingumu ieškant fotografuojamo motyvo. Teko stebėti, kaip Edgaras apie gerą pusvalandį praleido prie nedidelės, saulės garinamos vandens balutės ant asfalto aikštelės, kol buvo pagaliau patenkintas užfiksuotu vaizdu („Atspindys“). Tikriausiai su tokiu pačiu kantrumu ir namuose jam pavyko nufotografuoti pilkšvai sidabrinę gėlės šešėlį ant sienos ir savo fotografija kviečiantį pamąstyti apie tai, kad kartais objekto šešėlis gali būti įdomesnis už patį objektą („Phalaenopsis“).

Augustas Lankelis - paslaugus, nestokojantis gerų idėjų, jautrus gamtos vaizdų fiksuotojas. Prie parodos labiausiai prisidėjo, atsakingai spausdindamas nuotraukas savo studijoje. O iš jo parodai gausiai pateiktų nuotraukų labiausiai vertingos pasirodė apleistos sodybos vaizdai. Žiūrint į šias Augusto nuotraukas atėjo mintis, kad jos puikiai tiktų iliustruoti R.Grausko, M.Katiliškio, J.Avyžiaus, kitų lietuvių literatūros klasikų knygas.

Justinas Glatkauskas – vaikas apdovanotas žavia šypsena, atsakingas, tobulas organizatorius, lengvai sprendžiantis iškilusias problemas, mokantis ištesėti duotą pažadą, sugebantis laiku ir vietoje pasakyti šmaikščias, taiklias pastabas. Justinas labai reiklus, pasirinkdamas fotografuojamą objektą, lygiai vienodai dėmesingas tiek mažutėliui vabaliukui, tiek ant stalo pabertiems riestainiams („Be laukiant svečių“), tiek gamtos nuotaikas atspindinčiam peizažui. Atrodo, kad Justinas suprato gerą taisyklę – mažiau yra geriau. Nuotraukoje daugiaprasmiu pavadinimu „Gilzės“ užfiksuotas tik šaltas metalo paviršius, bet jis įtikina, kad čia tikrai daugiau nieko ir nereikia, o mintims vietos - sočiai...

Prisimindamas mūsų susitikimus, žvelgdamas į šią fotografijos parodą, galvoju, kad turėjau vieną iš imliausių fotografija besidominčių jaunimo grupių. Labai tikiuosi, kad ne vienas iš šios grupės narių, parodos dalyvių, ateityje pakvies ir į personalinę savo fotografijų parodą.

Iš laikraščių pina įvairiausius reikmenis

Pynimu iš laikraščių tūtelių arba vytelių Marija Galvanauskienė susidomėjo jau senokai, 2005 metais, apsilankiusi JYSK parduotuvėje ir užkibusi už kinietišku būties prekių, kurios buvo iš laikraščių pintos.

Be abejo, tokia pynimo technika įvairių karpymo bei mezgimo rankdarbių mėgėją gerokai nustebino. Kita vertus, tokiu būdu pintos žavios prekės buvo gana brangios, o šeimynai jų reikėjo daug, kai iš Leipalingio daugiabučio persikėlė į tėvų namus pačiame miestelio centre. Tad ponija Marija užsispyrė pati pynimo iš laikraščių išmokti ir tokių daiktų savo rankomis įsigyti. Tačiau jokios išsamesnės informacijos, kaip iš laikraščio susivyti tuteles, jas impregnuoti, gruntuoti, lakuoti, dažyti ir pinti, tuo metu nei internete, nei spaudiniuose nerado. Teko pačiai nagrinėti, išbandyti, improvizuoti ir vis labiau pradėjo sektis. Pati įsitikino, o dabar jau ir kitiems pataria, kad laikraštinių tūtelės, panašios į vyteles, yra labai patogios pinti. Jos yra lanksčios, patvarios, netrūkinėja, nesideformuoja, ilgai tarnauja.

Kai M. Galvanauskienė moko kitus pinti iš laikraščių, dažniausiai pagal Vietos veiklos grupės edukacines programas, susirenka nemažai smalsuolių, tačiau „užkimba“, kaip pati sako, nedaug, nes tai kruopštus, atidus ir daug kantrybės reikalaujantis užsiėmimas, kuris atitinka panašų žmogaus charakterį ir būdą. Iš trijų Marijos dukterų už laikraštinio pynimo užkibo viena, iš daugelio buvusių mokinių nedaug beliko tokių, kurie iki šiol pina. Įsitinkit patys, ar tinkat pynimui iš laikraščių. Tarkim, jei panorėsit nusipinti paprastą krepšelį, tai susisukti 100 tūtelių užima nepilną valandą laiko. Neturint pakankamai patirties, tai užtrunka dvigubai ilgiau. Didesniam daiktui, pvz. dėžei rūbams ar batams, nusipinti prireiktų apie 300 tūtelių, kurias susisukti galima vidutiniškai per 2 valandas. Karkasinės spintos stalčiams prireiktų apie 600 laikraščio tūtelių ir atitinkamai daugiau laiko. Kai tūtelės įgauna vytelių pavidalą, seka impregnavimo PVA klijais, gruntavimo, lakavimo darbai. Kol visa tai išdžius, reikia laukti vieną parą. Jei tuteles dažot, vėl reikia sulaukti, kol išdžius. Dažyti ponija Marija naudoja natūralias priemones, ypač tinkančias medvilnei, pvz. kavos tirščius ar burokų sunką. Akivaizdu, jog pinant iš laikraščių reikia kantrybės ir atidumo, nes tai ilgas ir imlus procesas. Kai pageidaujama krepšelį, indą, dėklą ar kitą būties reikmenį ponija Marija išpina, improvizuoja įvairiomis dekoru detalėmis, pvz. popieriaus ar maišinės medžiagos karpiniais, pušies šakelių rankenomis ir kt. Pynimą iš laikraščių, delikatų karpymą atvirukams ir paveikslukams, eglutės papuošalų ir proginių dovanų darymą M. Galvanauskienė vadina kasdieniniu žaidimu, kuriam pastaruoju metu dėl šeimyninių aplinkybių vis mažiau laiko turinti. Sutariam, jog tai ne vien pomėgis, bet ir pakankamai kūrybingas amatas, teikiantis daug erdvės fantazijai ir improvizacijai. Tam nuo 2012 metų išėjusi į pensiją buvusi Leipalingio vidurinės mokyklos pradinių klasių mokytoja M. Galvanauskienė tėvų namo antrajame aukšte įsirengė savotiškas dirbtuves. Būtent

Marija Galvanauskienė ir jos pinti iš laikraščių darbai

ten užtrunka, kai kyla poreikis užsiimti labai retu Lietuvoje pynimu iš laikraščių. Tuo leipalingietė įsitikina, mokydama šio reto amato žmones pagal VVG edukacinius projektus ar atlikdama proginius užsakymus. Paklaudama savotiškai egzotikai – iš laikraščių pintiems krepšeliams, indams, būties reik-

menims jau daugelį metų neslūgsta, todėl iš mugių ir švenčių leipalingietė beveik visada sugrįžta išsi-pardavusi. Už simbolinę kainą parduodami suvenyrai nėra ir niekad nebuvo šeimos išgyvenimo pagrindiniu šaltiniu. Kai M. Galvanauskienė dar mokytojavo, pamokyti tokio užsiėmimo ją kviesdavosi į

pamokas darbų mokytojos, dabar ji noriai dalyvauja rankdarbių projektuose, o mugėse ir renginiuose savam miesteliui atstovauja ne vien tik kaip autoritetinga originalių suvenyrų autorė, bet ir kaip Leipalingio laisvalaikio salės folkloro ansamblio „Sėrbentė“ narė. M. Galvanauskienės beveik visas gyvenimas su Leipalingiu susijęs, nors 1952 metais gimusi Uralo tremtyje. 1958 m. sugrįžo į čionykščius senelių namus, baigė vietinę vidurinę mokyklą. Po studijų Vilniaus pedagoginiame institute vėl sugrįžo ir iki pat pensijos mokytojavo Leipalingio mokykloje.

„Druskonio“ inf.

Sveikiname susituokusius sausio 20 d.:

Domantė Mockevičiūtė-Vabuoliene ir Aurimą Vabuolį

Militą Gudaitytę-Dereškevičienę ir Mindaugą Dereškevičių

VASARIO 14 DIENA
♥ ALYTAUS ARENA

RONDO
AUBILIJINS KONCERTAS

TICKET Market BILIAS
www.ticketmarket.lt GALI BUTI DOVANA

visada su jumis

KOMANDA

Apsaugos komanda – visada su jumis!

Teikiame paslaugas:
elektroninės objektų apsaugos, budėjimo postuose ir teritorijose, ginkluotos krovinių palydos, fizinės asmenų apsaugos, renginių apsaugos, inkasacijos, transporto priemonių apsaugos, transporto parko valdymo ir kontrolės, palydovinių transporto stebėjimo sistemų montavimo.

M.K.Čiurlionio g. 111-208. Tel. 51117, 8-655-53635, 8-655-53699.

Pirkti internetu apsimoka: greičiau, patogiau ir, svarbiausia, pigiau

Sumokėti už paslaugas ar apsipirkti internetu yra greičiau, patogiau ir pigiau. Lietuvos mobiliojo ryšio lyderė „Tele2“ internetu perkantiems klientams parengė daugybę sutaupyti padėsiančių pasiūlymų.

„Sekame tendencijas ir pastebėjome, kad vis daugiau mūsų klientų apsipirka ar paslaugas užsako internetinėje parduotuvėje. Siekiame, kad jų apsipirkimas būtų ne tik patogus, bet ir naudingas, todėl kas savaitę atnaujiname pasiūlymus, kurie padės sutaupyti“, – sakė Vaida Burnickienė, „Tele2“ prekybos vadovė.

Užsisakyti paslaugą, telefoną ar kitą įrenginį „Tele2“ internetinėje parduotuvėje www.tele2.lt galima bet kuriuo paros metu vos kelių mygtukų paspaudimu. Be to, prekė nemokamai pristatoma klientui nurodytu adresu vos per 2–3 dienas. Kaip ir perkant salone, taip ir internetu įsigytą prekę, jei ji nepateisino jūsų lūkesčių, (laikantis nu-

matytų sąlygų dėl pakuotės ir prekės kokybės išsaugojimo) galima gražinti per 14 dienų.

Įsigyjant išmaniuosius telefonus – vertingi pasiūlymai ir dovanos!

Nusprendusieji internetu įsigyti telefonus – šiuo metu gali rinktis net iš trijų pasiūlymų su dovana. Vienas tokių – perkant išmanųjį „NOKIA 8“ (kaina – 599 Eur), kolonėlę „Dreamwave Harmony II“ galima įsigyti vos už 1 centą (vertė – 149 Eur). Pasiūlymas galioja kartu su bet kuriuo neribotų pokalbių ir SMS mokėjimo planu ir sudarius 24 mėn. sutartį internetu.

Melomanams patiks ir antroji galimybė–internetu įsigyjant išmanųjį „Huawei P10 Lite“, kolonėlę „JBL GO“, kurios įprasta kaina yra 28 Eur, kainuos 1 centą. Pasiūlymas galioja kartu su bet kuriuo neribotų pokalbių ir SMS mokėjimo planu ir sudarius 24 mėn. sutartį internetu. Be to, pasinaudojusieji šia akcija sutaupys net 100 Eur ir mokėdami už te-

lefoną– „Huawei P10 Lite“ kainuos vos 249 Eur (kaina nepasiūlymo metu – 349 Eur).

Staigmenų už 1 centą „Huawei“ gerbėjams paruošta ir daugiau. Būtent tiek kainuos išorinė baterija su šviestuvu „CLINT“ (kaina nepasiūlymo metu – 34 Eur), internetu įsigijus išmanųjį telefoną „Huawei P9“. Pasiūlymas galioja kartu su bet kuriuo neribotų pokalbių ir SMS mokėjimo planu ir sudarius 24 mėn. sutartį internetu. Su sutartimi gerokai mažiau kainuos ir pats telefonas – vietoje 449 Eur, tik 339 Eur!

Itin tvirti telefonai iki 30 proc. pigiau

Vienus iš tvirtiausių telefonų „Cat“ bei „Getnord“ dabar įsigyti galima itin palankiomis sąlygomis. Internetu nusipirktas patvarusis „Cat S30“, sumokėjus pradinę 69 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, kainuos vos 5 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 239 Eur).

Svajojantys apie „Getnord“ modelius taip pat gali rinktis iš dviejų pa-

siūlymų. Pirmasis skirtas 2016-ųjų „Getnord Onyx“: įsigijus jį internetu, sumokėjus pradinę 79 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį – šis tvirtasis telefonas kainuos tik 10 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 399 Eur).

Norintys išleisti dar mažiau – gali rinktis ir internetu užsisakyti „Getnord Walrus 2“. Sumokėjus pradinę

vos 21 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, už telefoną teks mokėti 2 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 99 Eur).

Sutaupyti norintys taip pat gali rinktis „Cat S60“, už kurį sumokėjus pradinę 257 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį – per mėnesį teks mokėti 13 Eur (telefono kaina be sutarties – 648 Eur).

